

Politiskur galskapur

BEINLEIÐIS orsøkin til lögtingsvalið, sum verður 17. november, var tann, at ein meiriluti í landsstýrinum samtykti at játta landsverkfrøðinginum 13 mió. kr. av reguleringskontoini.

MONG VÓRU tey, sum hildu tað vera marghátligt, at ein so lítil upphædd sum 13 mió. kr. skuldi elva til samgonguslit. Javnaðarflokkurin tók undir við, at lögtingið uppløysti seg sjálvt, og at lögtingsval varð útskrivað. Til hesa støðutakan hevði flokkurin nógvar aðrar orsøkir enn tær 13 milliónirnar. Vit livdu jú í einum politiskum ruðleika. Í veruleikanum høvdu vit onki landsstýri, onga samgongu og heldur ongan politikk.

VIT SKULU nú venda aftur til tær 13 milliónirnar. Tær vóru tann beinleiðis orsøkin til, at samgonguflokkarnir fóru frá hvørjum øðrum, at uppskot um at uppløysa tingið varð framlagt og samtykt, og at lögtingsval varð útskrivað. Men nú aftaná skilja vit púrt onki av nøkrum. Og vit trúgva neyvan at nakar her á landi kann skilja nakað av nøkrum. Landsstýrið situr nú dag um dag og oysir pening úr landskassanum. Teir býta út til bæði høgru og vinstru.

TÁ SAMTYKTIN um at játta 13 mió. kr. av reguleringskontoini var til almenna umrøðu (í bløðum, útvarpi og sjónvarpi), pástóðu summi, at játtanin á reguleringskontoini longu var brúkt, at landskassin var í gjaldforstrupulleikum og tí ongan tókan pening hevði at gjalda nakað við, og at landskassin í ár fór at hava

eitt hall uppá 6 til 700 mió. kr. Eisini tí var játtanin til landsverkfrøðingin burturvið.

TAÐ ER heilt einastandandi, at eitt landsstýri, sum ikki megnaði at stýra og taka avgerðir, tá tað hevði 21 tingmenn aftan fyri seg, skal taka stórar og kostnaðarmiklar avgerðir, nú tað ongan lögtingsmeiriluta hevur at halda seg til. Hóast lögtingsamtýktina um at uppløysa tingið og útskriva nýval, orsakað av játtanini burtur av reguleringskontoini, so hava teir aftur nú samtykt at játta pening burtur av somu konto. Hvar eru vit? Hvar flóta vit?

Í SAMBANDI við bygging av tveimum farmaskipum á eini føroyskari skipasmíðu hevur landsstýrið beinleiðis og óbeinleiðis játtað 110 mió. kr. úr landskassanum. Teir hava játtað eitt stuðulslán uppá 20

Vilhelm
Johannesen,
skrivar:

mió. kr. í rentustudningi, gjaldfríum innflutningi og farmaendurgjaldi hava teir játtað tilsamans 90 mió. kr. Og sum rosinan í pylsuendanum: málið er viðgjørt í skundi og uppá nakkan á einum komandi lögtingi og einum komandi landsstýri.

TÁ SPURNINGURIN um nýval varð umrøddur, segði fólkaflokkurin, at vit ikki kundu hava val nú, orsakað av at stórar avgerðir skuldu takast. Vit finga val og kortini verða tær stóru avgerðirnar tiknar. Hjá fólkaflokkinum er hetta helst logikkur. Men hjá okkum øðrum er hetta politiskur galskapur.

vj.

sosigaley

Dimmalætting
VIRKEMI
DAGBLAÐIÐ
TILGANGUR
14. SEPTEMBER
FRÍU FÖROYAR
NORÐLÝST

Eina góða av- talu við EF

„Vist kostar á ymsan hátt fullur limaskapur men rárt er at vissa sær fyrimumir uttan at skyldur fylgja við. Men har, ið skip eru so illa fyr, at tað almenna noyðist at rinda fyr at halda tey siglandi, skuldi ikki verið ótakksamt at tikið við boði um limaskap, um so er at roynt verður at fáa hann. Men ein slik roynd hevur ikki verið gjord — enn! skrivur Dimmalætting í oddagrein týsdagin.

Tað er einki nýtt í tí, at sambandsflokkurin og Dimmalætting fegin siggja Føroyar sum lim í EF í stundini. At hetta fer at kosta so ella so, leggur Dimman í so nógv í, tí skyldur fylgja við lima-

skapi. Hvussu ber tað til, at sambandsmenn við fullum álvara tosa um at fara upp í EF, um somu tíð sum vit royna at fáa eina góða frihandilsavtalu við EF.

Her eigur eingin slingur at vera í. Antin gera vit hetta ella hatta. Vit kunnu ikki royna bæði tvey um somu tíð. Javnaðarflokkurin hevur greitt sagt frá, at limaskapur í EF kemur ikki upp á tal. Støða floksins er grundað á lögtingsamtýktina um at Føroyar skulu vera uttan fyr EF. Flokkurin fer tí at leggja herðslu á tær samráðingar, sum eru í løtuni um at fáa eina so góða frihandilsavtalu sum gjørligt. Sjalvandi eiga vit ikki at vera blindir fyr útviklinginum í hinum Norðurlondum, men vit mugu og skulu reka ein politikk á hesum øki, sum fyrst og fremst litur at okkara egna landi og fólki. Fyri tað at norðmenn og

sviar tosa um at fara upp í, so merkir tað ikki, at vit skulu fylgja við.

Vit verða at gera okkara egnu støðu upp, og tað er eingin orsøk til at yvirregera og taka hazarderadar avgerðir nú. Latið okkum halda fram á tí leið, sum vit hava stungið út í kortið, nevniliga henni at fáa eina góða frihandilsavtalu. Hetta tykja flestu flokkar at vera samdir um. Vilja Dimmalætting og sambandsmenn seta kilar í royndirnar at fáa eina frihandilsavtalu, verður neyvan pláss fyr flokkinum í eini komandi samgongu við javnaðarflokkinum á odda. Hesin spurningurin er nevniliga so avgerandi, at vit hava ikki ráð at standa spjaddir mótevnis EF. Vit mugu draga eina og somu lín.

Vinnulivið er ein av grundarsteinunum undir samfelagnum, men tað er eisini so nógv annað, sum

vit eiga at verja og hjúkla um. Okkara mentan, hetta at vit eru smár og tiskil ógvuliga »følsamir«, tá hugsað verður um at koma undir stýring uttanifrá úr Bruxelles eigur eisini at telja tungt, tá vit tosa um EF-limaskap. Komandi stjórin í Føroya Fiskasølu segði tað so beinrakið, tá Sosialurin spurdi hann herfyri, hvørja støðu hann hevði til EF. Hann svaraði, at hetta er ikki bara ein spurningur um pengar og fisk. Tað er eisini ein spurningur um vit ynskja ein Helmut Kohl til stjórnarleiðara í Føroyum um nokur ár og eina burokratiska stýring av øllum okkara viðurskiftum úr einum heilt fremmandum býi — Bruxelles. Hetta átti eisini Dimmalættingin at tikið við í metingar sínar, tá hon umrøður limaskap í EF.

Gongd á aftur

Sum einasti flokkur í landinum hevur javnaðarflokkurin gjørt eina nágreiniliga valskrá, sum inniheldur tann politikk á flestøllum samfelagsøkjum, sum flokkurin fer at reka komandi árin. Grundsjónarmiðið er at fáa samfelagshjølina í gongd aftur og at grøða búskapin. Fyri tey mongu kringlandið, sum hesi seinastu árin hava mist arbeiðið, man tað kennast svárt at skula fara at velja ein av flokkunum til komandi val. Samgongan, sum nú fór í ommu sína, hevur rikið ein politikk, sum miðaði móti at langa bremsurnar í botn — steðga øllum virksemi í landinum. Hetta hevur eydnast næstan til fulnar, og tað var ikki minst av hesi orsøk, at val varð útskrivað.

Tann alt, alt ov hardligi uppbremsing-

arpolitikkurin, sum seinastu samgongunar forðu, hevur verið samfelagnum til óbótaligan skaða. Eingin planlegging, ein ætlan bara dag frá degi politikur við tí fyr eyga at steðga øllum. Tað er hetta, sum javnaðarflokkurin nú fer at bota um, tá hann uttan iva fer at taka við leiðsluni í Tinganesi um stutta tíð. Fær flokkurin eitt gott val, og tað fær hann, so verður alt fyr eitt farið at samráðast um skipan av landsstýri. Henda samráðing skal ikki taka nógvar dagar, tað lova vit, tí landið skal stýrast. Tess størri undirtøku flokkurin tí fær, tess skjótari og lættari verður tað at fáa gongd á aftur — ikki bara arbeiðið í Tinganesi, men í øllum samfelagnum.